

[Erlendsson.]

registertons. Fiskeskibe på mellem 150 og 250 bruttoregister tons kunne få lån af fonden på 40 pct., hvis fiskeribanken også ydede 40 pct. i lån, mens skibe under 150 bruttoregister tons fuldt ud skulle finansieres gennem fiskeribanken. Alligevel var der en del unge fiskere, som efter at have disponeret måtte lade nybygninger finansiere gennem banklån eller udlandslån, som betingelsen også var for ikke-tiskere eller folk med væsentlig interesse uden for fiskerierhvervet.

Det må herunder ikke glemmes, at venstres kredsen om et lovforslag om ringere betingelser for afskrivning på coastere havde en væsentlig andel i, at interessen for fiskeskibe, der ikke skulle rammes af en sådan lovgivning, øgedes.

Det er nu, hvad det er, men når man fra flere sider har bebrejdet fiskerne, at de har disponeret letsindigt ved at bygge nye skibe — og det har jo ikke mindst fiskeriministeren gjort — så er det værd at mærke sig, at der ikke fra fiskeriministeriets side før krisens begyndelse er givet udtryk for, at en dæmpning eller endog en reduktion af fiskerflåden var nødvendig. Det er derfor forståeligt, at det er vanskeligt for fiskerne at sluge den bagklogskab, ministeren senere har lagt for dagen. Navnlige fordi han samtidig for sit eget vedkommende synes at tage situationen så umådelig afslappet.

Men lad mig sige lidt mere om de investeringer i skibe, som mange har så ondt af. Det er jo simpelt hen de eneste henlæggelsesmuligheder, der findes med vort over alle grænser forvoksede indkomstskattesystem. Det gælder både de unge og de ældre fiskere, der er blevet hævet til skyerne af massemedierne, når deres dristighed som resultat gav et overskud. De var moderne vikinger. Nu skal de hånes, men sådan er det jo, spot og skade følges ad.

Den samme hån kommer endnu kraftigere til orde over for de folk uden for erhvervet, der hellere ville tage en risiko, der i hvert fald har skaffet mange mennesker arbejde, end de ville se resultaterne af deres slid og sparsommelighed forsvinde i skattevæsenets umættelige gab. Trussereder råber man efter dem, men man glemmer, at det var en socialdemokratisk regering, der i sin tid fik den pågældende afskrivningslov vedtaget, fordi skibsværfterne var ved at gå

nedenom og hjem, og at den har været stærkt medvirkende til at holde værfterne i gang lige til i dag.

Indtil 1974 var der ikke noget, der hed kvoteringer eller begrænsninger i fangstmængden. Disse indførtes, kort før der indtrådte en afmatning på verdensmarkedet for fisk og fiskeprodukter, hvilket medførte dannelsen af store fiskepukler både i USA og i Europa. Begrundelsen for kvoteringen var imidlertid en anden, nemlig at flere fiskebestande var i fare for at blive fuldstændig opfisket, hvis fiskeriet ikke begrænsedes. Det gjaldt efter biologernes mening i særlig grad for bestandene i Nordsøen, der er hovedfangstplads for dansk fiskeri.

Det første stop for danske fiskere kom for tungefiskeriet midt på sommeren. For sildens vedkommende opstod der efter ordre fra fiskeriministeren i løbet af sommeren og efteråret flere forvirrede situationer med henholdsvis stop og tilladelse til på ny at fiske indtil fuldstændigt stop, kort før kvoteringerne i denne måned skulle genforhandles i London. Det samme skete for torskefiskeriet.

Stillet over for dette var det, at fiskerne i samlet flok stimed tilbage til deres hjemhavne og erklærede, at de ikke ville gå på havet igen, før de fik en række krav gennemført. Store protestmøder blev afholdt. Mange problemer blev drøftet og mange krav diskuteret, men fælles for dem alle har været, at fiskerne ønsker ministerens svar på det simple spørgsmål, om dansk fiskeri overhovedet har en fremtid.

Fiskerne føler sig manipuleret og dirigeret med på en måde, de aldrig tidligere har kendt i deres hidtil så frie erhverv. De ønsker at kende betingelserne for deres fortsatte eksistens. De siger, at der er masser af sild i Nordsøen, og at der aldrig har været så mange torsk. De mener, at kvoteringerne først og fremmest tager sigte på at ramme dansk fiskeri, der indtil nu har været dominerende, og ikke alene hvad angår fangsterne i Nordsøen, men Danmark er som fiskerination også den største af samtlige EF-lande.

Fiskerne siger, at der føres en hadkampagne imod dem ligesom under laksestriden for få år siden. Da bøjede regeringen sig for en amerikansk trussel.

Nu er det industrifiskerne, de danske industrifiskere, der skal have skylden for ned-